

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 16 maj 2024*

”Begäran om förhandsavgörande – Artikel 45 FEUF – Fri rörlighet för arbetstagare – Likabehandling – Sociala förmåner – Förordning (EU) nr 492/2011 – Artikel 7.2 – Familjebidrag – Arbetstagare som har vårdnaden om ett barn som placerats hos arbetstagaren genom domstolsbeslut – Arbetstagare som är bosatt respektive inte bosatt i landet – Särbehandling – Motivering saknas”

I mål C-27/23 [Hocinx],ⁱ

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Cour de cassation (Luxemburg) genom beslut av den 19 januari 2023, som inkom till domstolen den 23 januari 2023, i målet

FV

mot

Caisse pour l’avenir des enfants,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Jürimäe, domstolens ordförande K. Lenaerts, tillika tillförordnad domare på tredje avdelningen, samt domarna N. Piçarra, N. Jääskinen (referent) och M. Gavalec,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- FV, genom J.-M. Bauler, avocat,
- Caisse pour l’avenir des enfants, genom A. Rodesch och B. Rodesch, avocats,

* Rättegångsspråk: franska.

ⁱ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn motsvarar inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

– Europeiska kommissionen, genom F. Clotuche-Duvieusart och B.-R. Killmann, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 25 januari 2024 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser artikel 45 FEUF, artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, 2011, s. 1), artikel 67 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1, samt rättelse i EUT L 200, 2004, s. 1, och EUT L 201, 2005, s. 47) och artikel 60 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 2009, s. 1).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan FV, en gränsarbetare, och Caisse pour l'avenir des enfants (Kassan för barnens framtid, Luxemburg) (nedan kallad CAE) angående CAE:s beslut att inte bevilja familjebidrag för ett barn som genom domstolsbeslut familjehemsplacerats hos FV.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Förordning (EU) 2019/1111

- 3 Enligt artikel 1.2 d i rådets förordning (EU) 2019/1111 av den 25 juni 2019 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (EUT L 178, 2019, s. 1) är denna förordning tillämplig på "placering av ett barn i institutionsvård eller vård utanför det egna hemmet".
- 4 Artikel 30.1 i förordning 2019/1111 har följande lydelse:

"Ett avgörande som har meddelats i en medlemsstat ska erkännas i de andra medlemsstaterna utan att något särskilt förfarande behöver anlitas."

Förordning nr 492/2011

- 5 I artikel 7 i förordning nr 492/2011 föreskrivs följande:

"1. En arbetstagare som är medborgare i en medlemsstat får inom en annan medlemsstats territorium inte på grund av sin nationalitet behandlas annorlunda än landets egna arbetstagare i fråga om anställnings- och arbetsvillkor, speciellt vad avser lön, avskedande och, om arbetstagaren skulle bli arbetslös, återinsättande i arbete eller återanställning.

2. Arbetstagaren ska åtnjuta samma sociala och skattemässiga förmåner som landets medborgare.

...”

Förordning nr 883/2004

6 Skäl 8 i förordning nr 883/2004 har följande lydelse:

”Den allmänna principen om likabehandling är av särskild betydelse för arbetstagare som inte är bosatta i den medlemsstat där de är anställda, bland annat gränsarbetare.”

7 I artikel 1 i nämnda förordning föreskrivs följande:

”I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

...

f) *gränsarbetare*: en person som arbetar som anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat men som är bosatt i en annan medlemsstat, dit personen som regel återvänder dagligen eller åtminstone en gång i veckan.

...

z) *familjeförmån*: alla förmåner och kontantförmåner som är avsedda att kompensera för en familjs utgifter, exklusive förskott avseende underhållsstöd till barns vårdnadshavare samt de särskilda bidrag vid barns födelse och vid adoption som anges i bilaga I.”

8 Artikel 2.1 i denna förordning har följande lydelse:

”Denna förordning skall tillämpas på alla som är medborgare i en medlemsstat, statslösa och flyktingar som är bosatta i en medlemsstat och som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, samt deras familjemedlemmar och efterlevande.”

9 I artikel 3.1 i förordningen föreskrivs följande:

”Denna förordning skall tillämpas på all lagstiftning om de grenar av den sociala tryggheten som rör

...

j) familjeförmåner.”

10 I artikel 4 i förordning nr 883/2004, med rubriken ”Likabehandling”, föreskrivs följande:

”Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall de personer på vilka denna förordning skall tillämpas ha samma rättigheter och skyldigheter enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare.”

Direktiv 2004/38/EG

- 11 Artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 2004, s.77, och rättelse i EUT L 229, 2004, s. 35) har följande lydelse:

”I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- 1) unionsmedborgare: varje person som är medborgare i en medlemsstat.
- 2) familjemedlem:
 - a) make eller maka,
 - b) den partner med vilken unionsmedborgaren har ingått ett registrerat partnerskap på grundval av lagstiftningen i en medlemsstat, om den mottagande medlemsstatens lagstiftning behandlar registrerade partnerskap som likvärdiga med äktenskap och i enlighet med villkoren i relevant lagstiftning i den mottagande medlemsstaten,
 - c) släktingar i rakt nedstigande led som är under 21 år eller är beroende för sin försörjning, även till maken eller maken eller till sådan partner som avses i b,
 - d) de underhållsberättigade släktingar i rakt uppstigande led, även till maken eller maken eller till sådan partner som avses i b.

...”

Luxemburgsk rätt

- 12 De relevanta bestämmelserna i luxemburgsk rätt är artiklarna 269 och 270 i code de la sécurité sociale (socialförsäkringslagen), i den lydelse som är tillämplig från och med den 1 augusti 2016, dagen för ikraftträdandet av loi du 23 juillet 2016, portant modification du code de la sécurité sociale, de la loi modifiée du 4 décembre 1967 concernant l’impôt sur le revenu, et abrogeant la loi modifiée du 21 décembre 2007 concernant le boni pour enfant (lagen av den 23 juli 2016 om ändring av socialförsäkringslagen, av den ändrade lagen av den 4 december 1967 om inkomstskatt, och om upphävande av den ändrade lagen av den 21 december 2007 om barnpremie) (Mémorial A 2016, s. 2348) (nedan kallad socialförsäkringslagen).
- 13 I artikel 269 i socialförsäkringslagen, med rubriken ”Villkor för beviljande”, föreskrivs följande i punkt 1:

”Ett bidrag ska införas för barnens framtid, nedan kallat familjebidrag.

Rätt till familjebidrag föreligger för

- a) varje barn, som faktiskt och stadigvarande är bosatt i Luxemburg och är folkbokfört där,

b) familjemedlemmar, enligt definitionen i artikel 270, till varje person som omfattas av luxemburgsk lagstiftning och som omfattas av tillämpningsområdet för de europeiska förordningarna eller något annat bilateralt eller multilateralt instrument som ingåtts av Luxemburg i fråga om social trygghet och som föreskriver utbetalning av familjebidrag i enlighet med lagstiftningen i anställningsstaten. Familjemedlemmarna ska vara bosatta i ett land som omfattas av förordningarna eller instrumenten i fråga.”

14 I artikel 270 i socialförsäkringslagen föreskrivs följande:

”Vid tillämpning av artikel 269.1 b ska en persons barn födda inom och utanför äktenskapet samt adopterade barn anses utgöra familjemedlemmar till denna person och ge rätt till familjebidrag.”

15 I artikel 273.4 i socialförsäkringslagen anges följande beträffande barn som är bosatta i landet:

”För det fall ett barn har placerats genom domstolsbeslut ska familjebidrag betalas ut till den fysiska eller juridiska person som har vårdnaden om barnet och hos vilken barnet är folkbokfört och faktiskt och stadigvarande är bosatt”.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

16 FV, som arbetar i Luxemburg och är bosatt i Belgien, är gränsarbetare och omfattas således av det luxemburgska systemet för familjebidrag. Sedan den 26 december 2005 är barnet FW familjehemsplacerat hos FV enligt ett beslut av belgisk domstol.

17 Genom beslut av den 7 februari 2017 återkallade CAE:s styrelse, med retroaktiv verkan från och med den 1 augusti 2016, FV:s rätt till familjebidrag för barnet FW med motiveringen att detta barn, som inte hade något föräldra-barnförhållande med FV, inte var en ”familjemedlem” i den mening som avses i artikel 270 i socialförsäkringslagen.

18 Conseil arbitral de la sécurité sociale (Förstainstansdomstolen för socialförsäkringsmål, Luxemburg) upphävde det ovan nämnda beslutet och återförvisade ärendet till CAE för fortsatt handläggning.

19 Conseil supérieur de la sécurité sociale (Appellationsdomstolen för socialförsäkringsmål, Luxemburg) fastställde emellertid, den 27 januari 2022, CAE:s beslut av den 7 februari 2017. FV överklagade till Cour de cassation (Högsta domstolen, Luxemburg), vilken är den hänskjutande domstolen.

20 Den hänskjutande domstolen har förklarat att det, enligt tillämplig nationell lagstiftning, föreligger en direkt rätt till utbetalning av familjeförmåner för ett barn som är bosatt i landet. För barn som inte är bosatta i landet föreskrivs däremot en sådan rätt endast i form av en härledd rättighet för gränsarbetarens ”familjemedlemmar”, och definitionen av detta begrepp omfattar inte barn som genom domstolsbeslut familjehemsplacerats hos en gränsarbetare.

21 Med hänvisning till domen av den 2 april 2020, Caisse pour l’avenir des enfants (Barn till make/maka till en gränsarbetare) (C-802/18, EU:C:2020:269), frågar sig den hänskjutande domstolen huruvida denna särbehandling är förenlig med unionsrätten. Det framgår nämligen av nämnda dom att det med barn till en gränsarbetare – som indirekt kan komma i åtnjutande av sociala förmåner – även avses barn till gränsarbetarens make, maka eller registrerade partner, när gränsarbetaren bidrar till att försörja detta barn.

- 22 Mot denna bakgrund beslutade Cour de cassation (Högsta domstolen) att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till EU-domstolen:

”Utgör principen om likabehandling, vilken garanteras genom artikel 45 FEUF samt artikel 7.2 i förordning [nr 492/2011] samt [artikel 67 i förordning nr 883/2004] och [artikel 60 i förordning nr 987/2009], hinder för bestämmelser i en medlemsstat enligt vilka gränsarbetare inte är berättigade till ett familjebidrag, som är kopplat till att gränsarbetaren arbetar som anställd i denna medlemsstat, för barn som har placerats hos gränsarbetaren genom domstolsbeslut, samtidigt som alla barn som varit föremål för en placering genom domstolsbeslut och är bosatta i medlemsstaten har rätt till detta bidrag som ska betalas ut till den fysiska eller juridiska person som har vårdnaden om barnet och hos vilken barnet är folkbokfört och faktiskt och stadigvarande är bosatt? Är svaret på frågan beroende av huruvida gränsarbetaren bidrar till detta barns försörjning?”

Bedömning av tolkningsfrågan

- 23 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 45 FEUF och artikel 7.2 i förordning nr 492/2011 ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken en gränsarbetare som inte är bosatt i landet inte kan uppbära ett familjebidrag, som är kopplat till att gränsarbetaren arbetar som anställd i denna medlemsstat, för barn som har familjehemsplacerats hos gränsarbetaren genom domstolsbeslut och som denne har vårdnaden om, samtidigt som det för ett barn som familjehemsplacerats genom domstolsbeslut och är bosatt i nämnda medlemsstat föreligger en rätt till detta bidrag, vilket ska betalas ut till den fysiska eller juridiska person som har vårdnaden om barnet, samt huruvida svaret på denna fråga påverkas av om den arbetstagare som inte är bosatt i landet bidrar till försörjningen för det barn som placerats hos denne.
- 24 EU-domstolen påpekar inledningsvis att förevarande mål endast avser frågan huruvida en medlemsstat får tillämpa olika villkor för beviljande av ett sådant bidrag som det familjebidrag som är aktuellt i det nationella målet, beroende på om arbetstagaren är bosatt eller inte bosatt i landet.
- 25 Under dessa omständigheter kan tolkningsfrågan inte bedömas mot bakgrund av artikel 67 i förordning nr 883/2004 och artikel 60 i förordning nr 987/2009, eftersom dessa bestämmelser inte avser situationen för själva arbetstagaren, utan situationen för dennes familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat.
- 26 Efter detta klagande erinrar EU-domstolen om att det i artikel 45.2 FEUF föreskrivs att fri rörlighet för arbetstagare ska innebära att all diskriminering av arbetstagare från medlemsstaterna på grund av nationalitet ska avskaffas vad gäller anställning, lön och övriga arbets- och anställningsvillkor. Artikel 7.2 i förordning nr 492/2011 utgör, inom det särskilda området för beviljande av sociala förmåner, ett särskilt uttryck för den sålunda fastställda regeln om likabehandling. I denna bestämmelse preciseras att en arbetstagare som är medborgare i en medlemsstat ska åtnjuta samma sociala och skattemässiga förmåner inom en annan medlemsstats territorium, där han inte är medborgare, som det landets egna arbetstagare (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 oktober 2020, Jobcenter Krefeld, C-181/19, EU:C:2020:794, punkterna 44 och 78, och dom av den 21 december 2023, Chief Appeals Officer m.fl., C-488/21, EU:C:2023:1013, punkt 49).

- 27 Vidare har EU-domstolen redan slagit fast att det familjebidrag som är aktuellt i det nationella målet utgör en social förmån i den mening som avses i artikel 7.2 i förordning nr 492/2011, eftersom det är kopplat till att en gränsarbetare arbetar som anställd. Detta bidrag utgör dessutom även en social trygghetsförmån som ingår bland de familjeförmåner som avses i artikel 3.1 j i förordning nr 883/2004 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 2 april 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (Barn till make/maka till en gränsarbetare), C-802/18, EU:C:2020:269, punkterna 31 och 40).
- 28 EU-domstolen har vid upprepade tillfällen slagit fast att den princip om likabehandling, som är inskriven i såväl artikel 45.2 FEUF som artikel 7.2 i förordning nr 492/2011, förbjuder inte bara direkt diskriminering på grund av nationalitet, utan även alla former av indirekt diskriminering som, genom tillämpning av andra särskiljningskriterier, i praktiken leder till samma resultat (dom av den 2 april 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (Barn till make/maka till en gränsarbetare), C-802/18, EU:C:2020:269, punkt 54 och där angiven rättspraxis).
- 29 Vad gäller denna princip, som ligger till grund för den fria rörligheten för arbetstagare, har domstolen redan slagit fast att det bland annat är i syfte att på bästa sätt säkerställa likabehandling av alla personer som är yrkesverksamma inom en medlemsstats territorium som en person som arbetar som anställd i en medlemsstat, enligt artikel 4 i förordning nr 883/2004, jämförd med skäl 8 i samma förordning, i allmänhet omfattas av den medlemsstats lagstiftning och i enlighet med nämnda artikel ska få samma förmåner som denna medlemsstats egna medborgare (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 juni 2022, kommissionen/Österrike (Indexering av familjeförmåner), C-328/20, EU:C:2022:468, punkt 108 och där angiven rättspraxis).
- 30 Såsom anges i punkt 26 ovan, ger artikel 7.2 i förordning nr 492/2011 uttryck för samma likabehandlingsprincip genom att föreskriva att en arbetstagare från en annan medlemsstat ska åtnjuta samma sociala förmåner som de arbetstagare som är bosatta i landet.
- 31 Eftersom gränsarbetare bidrar till finansieringen av socialpolitiken i värdmedlemsstaten genom de skatter och sociala avgifter som de betalar i denna stat, till följd av sitt arbete som anställda där, ska de kunna åtnjuta familjeförmåner och sociala och skattemässiga förmåner på samma villkor som nationella arbetstagare (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 juni 2012, kommissionen/Nederländerna, C-542/09, EU:C:2012:346, punkt 66, dom av den 16 juni 2022, kommissionen/Österrike (Indexering av familjeförmåner), C-328/20, EU:C:2022:468, punkt 109, och dom av den 21 december 2023, Chief Appeals Officer m.fl., C-488/21, EU:C:2023:1013, punkt 71).
- 32 I förevarande fall har arbetstagare som inte är bosatta i landet, enligt den tillämpliga nationella lagstiftningen, inte rätt till det familjebidrag som är aktuellt i det nationella målet på samma villkor som arbetstagare som är bosatta i landet, för barn som familjehemsplacerats hos sådana arbetstagare, eftersom en gränsarbetare, till skillnad från en arbetstagare som är bosatt i landet, inte erhåller detta bidrag för ett barn som familjehemsplacerats hos arbetstagaren och som han eller hon har vårdnad om.
- 33 Det framgår nämligen av beslutet om hänskjutande att det, enligt artikel 269.1 a i socialförsäkringslagen, föreligger rätt till familjebidrag för varje barn som faktiskt och stadigvarande är bosatt i Luxemburg och är folkbokfört där. Med avseende på barn som placerats genom domstolsbeslut framgår det av artikel 273.4 i socialförsäkringslagen att nämnda bidrag, för

det fall en sådan placering skett, ska betalas ut till den fysiska eller juridiska person som har vårdnaden om barnet och hos vilken barnet är folkbokfört och faktiskt och stadigvarande är bosatt.

- 34 Enligt artikel 269.1 b och artikel 270 i socialförsäkringslagen har en gränsarbetare däremot endast rätt till familjebidrag för barn som, enligt den sistnämnda bestämmelsen, betraktas som arbetstagarens familjemedlemmar, det vill säga denna persons barn födda inom och utom äktenskapet samt adoptivbarn.
- 35 Under dessa omständigheter saknas möjlighet att för ett barn som familjehemsplacerats hos en arbetstagare som har utövat sin rätt till fri rörlighet – när detta barn är folkbokfört samt faktiskt och stadigvarande är bosatt hos denna arbetstagare – beviljas en familjeförmån som, för gränsarbetaren, utgör en ”social förmån”, samtidigt som en sådan förmån däremot går att erhålla för barn som är folkbokförda samt faktiskt och stadigvarande är bosatta hos arbetstagare som är medborgare i värdmedlemsstaten. En sådan särbehandling, som kan missgynna andra medlemsstaters medborgare i större utsträckning, eftersom personer som inte är bosatta i medlemsstaten oftast inte heller är medborgare i medlemsstaten, utgör en indirekt diskriminering grundad på nationalitet.
- 36 Den omständigheten att beslutet om familjehemsplacering har fattats av en domstol i en annan medlemsstat än den berörda arbetstagarens värdmedlemsstat påverkar inte denna slutsats.
- 37 De behöriga luxemburgska myndigheterna är nämligen skyldiga att erkänna ett beslut om placering som fattats av en annan medlemsstat och tillerkänna det samma rättsliga värde som ett motsvarande nationellt beslut. Detta framgår av artikel 1.2 d, jämförd med artikel 30.1, i förordning 2019/1111. Dessa bestämmelser motsvarar de i huvudsak identiska bestämmelserna i artiklarna 1.2 d och 21.1 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 2003, s. 1), som var tillämplig vid tidpunkten för ikraftträdandet av lagen av den 23 juli 2016 om ändring av socialförsäkringslagen och som upphävdes genom förordning 2019/1111.
- 38 För att en sådan indirekt diskriminering som avses i punkt 35 ovan ska anses vara motiverad ska den vara ägnad att säkerställa genomförandet av ett legitimt mål och inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 juni 2012, kommissionen/Nederländerna, C-542/09, EU:C:2012:346, punkterna 55 och 73, och dom av den 2 april 2020, Caisse pour l’avenir des enfants (Barn till make/maka till en gränsarbetare), C-802/18, EU:C:2020:269, punkterna 56 och 58). Den hänskjutande domstolen har emellertid inte åberopat något legitimt mål som kan motivera en sådan indirekt diskriminering.
- 39 EU-domstolen finner således att artikel 45 FEUF och artikel 7.2 i förordning nr 492/2011 utgör hinder för bestämmelser i en medlemsstat enligt vilka arbetstagare som inte är bosatta i landet, till skillnad från arbetstagare som är bosatta i landet, inte kan erhålla en social förmån, såsom det familjebidrag som är aktuellt i det nationella målet, för barn som familjehemsplacerats hos dem, står under deras vårdnad, samt är folkbokförda och faktiskt och stadigvarande är bosatta hos dessa.
- 40 Domstolen behandlar slutligen frågan huruvida den omständigheten att en arbetstagare som inte är bosatt i landet bidrar till att försörja det barn som familjehemsplacerats hos honom eller henne och som han eller hon har vårdnaden om har någon inverkan på svaret på den ställda frågan. Det

är i detta hänseende tillräckligt att påpeka att det, för att inte åsidosätta principen om likabehandling av gränsarbetare, endast kan bli aktuellt att beakta en sådan omständighet i samband med frågan huruvida en sådan arbetstagare ska beviljas familjebidrag om det i den tillämpliga nationella lagstiftningen föreskrivs ett sådant villkor för att bevilja nämnda bidrag till en arbetstagare som är bosatt i landet och som har vårdnaden om ett barn som placerats hos honom eller henne.

- 41 Mot bakgrund av dessa överväganden ska den ställda frågan besvaras enligt följande. Artikel 45 FEUF och artikel 7.2 i förordning nr 492/2011 ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken en arbetstagare som inte är bosatt i landet inte kan uppbära ett familjebidrag, som är kopplat till att han eller hon arbetar som anställd i denna medlemsstat, för ett barn som genom domstolsbeslut har familjehemsplacerats hos arbetstagaren och står under dennes vårdnad, samtidigt som det för ett barn som genom domstolsbeslut är familjehemsplacerat och bosatt i nämnda medlemsstat föreligger en rätt till detta bidrag, vilket ska betalas ut till den fysiska eller juridiska person som har vårdnaden om barnet. Den omständigheten att den arbetstagare som inte är bosatt i landet bidrar till att försörja barnet kan endast beaktas i samband med beviljandet av familjebidrag till en sådan arbetstagare för ett barn som familjehemsplacerats hos honom eller henne om det i den tillämpliga nationella lagstiftningen föreskrivs ett sådant villkor för att bevilja nämnda bidrag till en arbetstagare som är bosatt i landet och som har vårdnaden om ett barn som placerats hos honom eller henne.

Rättegångskostnader

- 42 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Artikel 45 FEUF och artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen

ska tolkas så,

att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken en arbetstagare som inte är bosatt i landet inte kan uppbära ett familjebidrag, som är kopplat till att han eller hon arbetar som anställd i denna medlemsstat, för ett barn som genom domstolsbeslut har placerats hos arbetstagaren och står under dennes vårdnad, samtidigt som det för ett barn som genom domstolsbeslut är familjehemsplacerat och bosatt i nämnda medlemsstat föreligger en rätt till detta bidrag, vilket ska betalas ut till den fysiska eller juridiska person som har vårdnaden om barnet. Den omständigheten att den arbetstagare som inte är bosatt i landet bidrar till att försörja barnet kan endast beaktas i samband med beviljandet av familjebidrag till en sådan arbetstagare för ett barn som familjehemsplacerats hos honom eller henne om det i den tillämpliga nationella lagstiftningen föreskrivs ett sådant villkor för att bevilja nämnda bidrag till en arbetstagare som är bosatt i landet och som har vårdnaden om ett barn som placerats hos honom eller henne.

Underskrifter